

Posudek vedoucího na bakalářskou práci A. Petráškové Ke vstupu do života u dětí z dětských domovů

Bakalářská práce je dalším z příspěvků do diskuse o možnostech a schopnostech dětí z dětských domovů úspěšně se uplatnit v běžném, každodenním životě. Prostřednictvím tří kapitol jsou analyzovány jednotlivé okolnosti, které rozhodují o zařazení dětí do systému ústavní výchovy. Obsahově navazující další tři kapitoly uvádějí čtenáře do problematiky přípravy mladých lidí na samostatný život přímo v dětských domovech i prostřednictvím dalších, zejména neziskových organizací. Autorka si uvědomila sociální handicap spojené s výchovou v ústavním zařízení a praktickou část orientovala na zjištění názorů jak výchovných pracovníků, tak samotných dospívajících mladých lidí. Sledovala nakolik jsou dětské domovy napojeny na projekty zaměřené na pomoc mladistvým.

Výsledky ankety ze strany mladých lidí vyzněly poměrně optimisticky. Mohlo to být i tím, že proběhl samovýběr a odpovídali ti s „lepšími předpoklady.“ Z odpovědí je přesto zřejmá i určitá naivita, pravděpodobně vyplývající z neznalosti „nástrah“ reality. Odpovědi pracovníků dětských domovů se vyznačovaly větším skepticismem, hlavně v tom směru, že mladým chybí rodičovský vzor a rodinné zázemí. Přesto existuje snaha připravit je co nejlépe, vybavit je dovednostmi.

V závěru autorka zdůrazňuje důležitost sociální práce s rodinami, tak aby dítě nemuselo být z rodiny vůbec odebráno nebo aby se mohlo co v nejkratší době do ní vrátit. Pokud není perspektiva života v biologické rodině, měla by nastoupit širší nebo náhradní rodina. Práce je ukončena dnes už klasickou tezí „Není v silách sebelepší instituce rodinu nahradit“, jejíž naplnění má daleko k dokonalosti.

Práce vyhoduluje kritérií po všech stránkách a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze 22.5.2008

dr.Ján Mišovič, CSc.

